

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרב"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

כוחה של מחמאה

מסופר על בחור שהתחתן והקים בית. כשלושה חודשים לאחר החתונה הוא רץ בבהלה אל הרב שלו ואמר לו: אם הייתי יודע שזה המצב לאחר החתונה, הייתי חושב פעמיים אם להתחתן. מפני מה? שאל אותו הרב, והוא ענה: אני לומד בישיבה, מלגת הלימודים היא \$1500 לחודש, אשתי עדיין לא עובדת, והיא לא מפסיקה לקנות... היא קונה שתי חליפות בחודש, ונעלים כל שלושה שבועות... אני על הקרשים, האם זה נורמאלי? אמר לו הרב: נכון, זה קצת מוגזם, אבל לבעייתך יש פתרון אחד.

בפעם הבאה שאשתך חוזרת הביתה עם בגד חדש, תאמר לה: את יודעת שאת יפה מאד עם הבגד הזה... התלמיד החוויר ואמר: אני לא מסוגל לומר דברים כאלה, מימי לא אמרתי דבר כזה אפילו לאחותי... אמר לו הרב: אתה לא יכול לומר - תשלם! הרב והתלמיד נפרדו.

לאחר מספר חודשים הם נפגשו שוב. הרב שאל: נו, מה בסוף? והתלמיד ענה: לא היתה לי ברירה, ראיתי שאני מתמוטט או מהמילים 'את יפה' או מהמינוס בבנק... אז כשהיא חזרה שוב עם בגד חדש, אספתי את כל כוחותי, הפה התייבש, הלב הלם בחוזקה, ואמרתי לה: את יודעת שזה יפה לך... ודבר נפלא קרה, היא התרפאה, היא הבריאה, היא הפסיקה את הרכישות האובססיביות. אבל כעת יש לי בעיה חדשה, היא לובשת רק את זה... זו כוחה של מחמאה!

ובאמת, אשה רוצה ומעוניינת לשמוע מחמאות בעיקר מבעלה. החזון-אי"ש זצ"ל כתב: 'טבע שלה להתענג על חינה בעיניו, ואילו עיניה נשואות'. לכן, תאמר לה שהיא משהו מיוחד, שבלעדיה לא יכולת להסתדר. תאמר לה שאתה לא יודע איזו מצוה עשית ברווקות שזכית בה... השבחים ממלאים אותה ונותנים לה כוחות אינסופיים. המחמאות הן הדלק בחייה של האשה. כשאתה מחמיא לה, היא פורחת שמחה ובריאה נפשית וגופנית. ואם אתה לא עושה זאת, קופצים עליה חולאים והיא נעצבת.

פרשת השבוע

מידת הענוה

פרשת בהעלותך כשמה כן היא - כולה **התעלות**. בכל פרשיה ופרשיה ישנה נקודה של התעלות - העלאת הנרות במנורה, הקדשת הלויים, הדגלים, התנבאות של השבעים זקנים ועוד.

בסוף הפרשה מובא ענין משה אהרן ומרים - "וַתִּדְבֹּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל אֲדֹת הָאִשָּׁה הַכֹּשִׁית אֲשֶׁר לָקַח... וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אַךְ בְּמִשְׁחָה דִּבֶּר ה' הֲלֹא גַם בָּנוּ דִּבְרָם...". מה היתה הטענה שטענו על משה? נקדים לכך הקדמה: לאחר מעמד הר סיני אמר הקב"ה למשה - "לֹךְ אִמֹר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאַהֲלֵיכֶם וְאַתָּה פֹה עֹמֵד עִמָּדִי", הורה הקב"ה לבני ישראל לחזור לבתיהם ונשותיהם אבל למשה נאמר "עֲמוּד עִמָּדִי", כלומר - שמשה לא יכול יותר לחזור לביתו באופן רגיל כיון שהקב"ה מדבר איתו בכל רגע ורגע.

משה רבנו לא סיפר לאשתו את גודל מדרגתו ואת צווי ה', וכשהיא התלוננה על כך, שמעה מרים אחות משה ובאה עם אחיה הגדול אהרן להוכיחו בעדינות על כך. ולכן הם אמרו לו - הרק במשה ה' מדבר ומנבא? גם אנחנו נביאים ולא פרשנו מן הבית. משה היה צריך לומר להם - אל תשוו ביננו שאני נביא מיוחד וגדול ואתם לא במדרגה שלי כלל. אבל לומר דבר כזה יחשב כגאווה. לכן משה רבנו שתק ועל זה אמרה התורה - "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָיו מֵאֵד מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה".

אבל יש כאן דבר עמוק יותר במידת הענווה, משה רבנו הצליח להסתיר את עצם גדלותו ומדרגתו, ואפילו מאחיו ואחותו שגם הם היו נביאים עד כדי כך שהם באו להשוות בינו לבינם, וזאת דרגה גדולה. ויותר מכך משה רבנו הצליח להסתיר את עוצם מדרגתו הרוחנית אפילו **מאשתו!**

דבר זה קשה ביותר שהרי אשתו של אדם יודעת בדיוק מיהו ומהו. בבית, האדם מתנהג בצורה הכי טבעית ללא מסכות והצגות. וכאן משה רבנו נתן לאשתו ציפורה את ההרגשה שהוא נביא רגיל ולא יוצא דופן. וזה נרמז במילים "... מכל האדם אשר על פני **האדמה**" וידוע שאשה נקראת "אדמה" וקרקע העולם, והאיש נקרא שמים שמשפיע על האדמה גשם. נוראה ונפלאה גדלותו וענוותו העצומה של משה איש האלוקים.

בברכת שבת שלום - הרב אבנר קוואס

בדיחה

איש אחד ניגש לבוס שלו ופתח בשיחה: "אני עובד אצלך כבר הרבה שנים. הרבה חברות גדולות רודפות אחרי ומנסות להשיג אותי, אם אתה לא מעלה לי את המשכורת - אני עוזב!" הבוס בתגובה: "אין בעיה. באמת שאתה אחד העובדים הטובים שיש לי ומגיע לך. אני אעלה לך את המשכורת ואתן לך טלפון על חשבון העבודה, אבל לפני זה, רק תגיד לי, אילו חברות רודפות אחריך?" העובד ענה: "חברת החשמל... חברת הגז... חברת המים..."

מי שרואה חסרונות בבן זוגו, אין זה משום שפתאום נעשה חכם או פקח, אלא משום שחסר לו באהבה. (הרב אליהו דסלר)

כתגם השבוע

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

סגירות

קצת, לא להיכנס לפאניקה ולהפגין סערת רגשות אלא להשתדל לקבל את הדברים עד כמה שניתן בשוויון נפש ואז נוכל לעזור להם ביתר קלות וגם בפעם הבאה הם יבואו לספר לנו את מה שמתרחש איתם. סיבה נוספת לסגירות היא, שלפעמים הם מגלים לנו סוד ומבקשים שלא נספר לאף אחד וגם לא לסבא וסבתא, אנו מביטחים להם שכך יהיה ולאחר זמן קצר אנו לא יכולים להתאפק ומיד מספרים לקרובים, במפגש הבא עם הקרובים הם שואלים את הילד - מה ככה עשית??? ואז אומר הילד בליבו - אני יותר לא יספר להורים שלי כלום!!! ובאמת הצדק איתו, לא עמדנו בהבטחתנו. לכן, הורים יקרים, עלינו להיות נאמנים להבטחותינו כדי שהילדים יתנו בנו אמון מוחלט וגם לא להתרגש מידי מכל דבר שהם מספרים לנו כדי שיוכלו להשתחרר ממצוקות שי שלהם ולספר לנו את הכל בצורה חופשית ללא הגבלות וחסימות ואז נוכל להובילם ולהדריך.

הרבה הורים נתקלים בבעיה ששמה - **ילד סגור**. הוא לא נפתח לספר להם מה עובר עליו, או מה שהוא מרגיש, או אם משהו מפחיד אותו. איך פותחים אותו לספר ולומר את מה שעל ליבו? ראשית - נשאל שאלה נגדית מי אמר שהוא סגור? אולי אנחנו גרמנו לו לסגירות??? לדוגמא, כשהילד או הילדה באם ומספרים לנו משהו לפעמים אנו מגיבים בצורה אמוציונאלית חזקה, מתרגשים, כועסים, או אפילו בוכים. ילד שרואה תגובה כזאת מהוריו לעולם לא יספר להם מקרים שהוא חווה כדי לא לצער אותם או להדאיג אותם. נמצא שהתגובה של ההורים גרמה לו להסגר. לכן עלינו ההורים להשתדל שבשעה שהילדים מספרים לנו דבר מה ואפילו שהדבר קשה

סיפור לשבת

סייעתא דשמיא בהתרת עגונות

השמרים והיה מסתובב במקומות בהם התקיימה המלחמה, בודק את הטנקים ההרוסים, ועשה חקירות מחקירות שונות, זמן רב עמל על התרת העגונות, עד שבסיום העבודה הקשה, התיר את כולם. אין זה דבר פשוט להתיר עגונה, הרגילים ללמוד בספרי הפוסקים בנושאים אלו, בוודאי יודעים על מקרים ממקרים שונים, בהם התירו רבנים גדולים כמה עגונות, והנה לאחר זמן חזר לו לפתע הבעל "ההרוג", דבר שאומר שהאישה התחתנה בעודה אשת איש, אשר הוא עוון חמור ביותר. והנה, בסייעתא דשמיא מרובה, עשרות שנים עברו מאז התיר מרן זיע"א את מאות העגונות מחמת המלחמה, ועד לרגע זה לא שמענו על חייל אחד "הרוג" שחזר. אין זה כי מן השמים סייעו ביד מרן זיע"א לחתור לאמיתה של תורה.

בראיון לאחד העיתונים לפני שנים רבות אמר מרן: "ואז ישבנו כששה חודשים, ארבע חמש שעות בכל יום, היו כאלה שלא נשאר מהם זכר. עצמות, קצת אפר. היו צריכים לגבות עדות מפי חיילים שראו את האסון שהתרחש. היינו מזילים דמעות, דמעות כמים נגרו. גם בלילות לא שכבנו, לא ידענו שינה. ראינו חלומות מבוועתים כאלה, במשך שישה חודשים. יותר מתשע מאות ושישי תיקים שבעליהם מתו מיתה אכזרית כל כך... אני הכרתי אישית כמה מן הבחורים שנהרגו, ולמדתי באלו נסיבות נהרגו."

לאחר כעשרה חודשים מיום שנבחר מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל לראשון לציון, פרצה המלחמה הקשה "מלחמת יום הכיפורים". בימי המלחמה העקובה מדם, נדד מרן ממוצב למוצב, והיה מעודד את החיילים ומחזק את רוחם לבל יפלו ברשת הייאוש. ואף הלך אל בתי החולים לבקר את הפצועים לעודדם ולברך אותם בברכת רפואה שלימה. לשם מטרה זו, הוקצה לו מסוק מיוחד, איתו טס ממקום למקום. למרבה הצער, במשך המלחמה הקשה נפלו אלפים של חיילים יקרים, ולבד מהחיילים הרווקים שנרצחו ביד בני עוולה, נרצחו גם למעלה מ-960 חיילים נשואים, אשר השאירו את נשותיהם עגונות ללא אפשרות להינשא, כל עוד לא יוכח בוודאות כי בעליהם אינו בין החיים.

הממשלה של אותם ימים פנתה אל מרן זיע"א, בבקשה שייטול על עצמו את המלאכה הקשה בהרת העגונות, דבר קשה עד מאוד, המצריך בדיקה יסודית לכל מקרה ומקרה. ואכן, מרן רבינו נטל על עצמו את המטלה הכבדה מנשוא, והקים בית דין מיוחד לשם כך. הוא החל לקבל עדויות של חיילים שהעידו על מותם של חבריהם היקרים להם, ופעמים רבות היה מרן רבינו פורץ בבכי, והיה מצטער צער רב על מותם של חיילים רבים מבני עמינו. הוא לא שקט על

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים,
הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של
ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי
עם הרב אבנר קוואס שליט"א

ניתן להתקשר בימים ג' וד'
בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39